

Sygn. akt V GC 1041/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 marca 2015 r.

Sąd Rejonowy w Dzierżoniowie Wydział V Gospodarczy w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR J. Dams

Protokolant: S. Poborczyk

po rozpoznaniu w dniu 4 marca 2015 r. w Dzierżoniowie na rozprawie sprawy

z powództwa :

(...) S. A. w W.

przeciwko:

Towarzystwu (...) S. A. w W.

o zapłatę 2.287,01 zł

I. zasądza od strony pozwanej na rzecz strony powodowej kwotę 164,64 zł (sto sześćdziesiąt cztery złote sześćdziesiąt cztery grosze) wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia 26 grudnia 2013 r. do dnia zapłaty

II. oddała powództwo w pozostałym zakresie

III. zasądza od strony powodowej na rzecz strony pozwanej kwotę 444,10 zł tytułem zwrotu kosztów procesu

Sygnatura akt: V GC 1041/14

UZASADNIENIE

(...) S.A. w W. pozwem z dnia 13 listopada 2014r. domagał się zasądzenia od Towarzystwa (...) S.A. w W. kwoty 2 287,01 zł wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia 26 grudnia 2013r. do dnia zapłaty oraz kosztami postępowania. Uzasadniając roszczenie strona powodowa podała, że w dniu 16 listopada 2011r. zalaniu uległ lokal mieszkalny stanowiący własność C. C. (1). Wyłączną winę za skutki zdarzenia ponosił Zakład (...) sp. z o.o. w K., któremu ochrony ubezpieczeniowej w ramach dobrowolnego ubezpieczenia OC udzielała strona pozwana. Strona powodowa po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego zapłaciła poszkodowanej w dniu 22 listopada 2011r. odszkodowanie w kwocie 2 287,01 zł, a następnie zwróciła się do pozwanej o refundację wskazanej kwoty. Strona pozwana odmówiła zapłaty zarzucając, że sama również dokonała likwidacji przedmiotowej szkody z polisy ubezpieczeniowej sprawcy zdarzenia. Powódka w odpowiedzi dowodziła, że dokonała zapłaty odszkodowania jako pierwsza, przy czym strona pozwana nie dołożyła staranności celem sprawdzenia, czy istotna szkoda nie została wcześniej naprawiona przez inny podmiot i w efekcie dokonała zapłaty odszkodowania już po przejściu roszczenia z rzeczony szkody na rzecz powódki (art. 828 § 1 k.c.).

W odpowiedzi na pozew z dnia 15 grudnia 2014r. strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od strony powodowej kosztów postępowania. Zarzuciła bezzasadność roszczenia pozwu wobec dokonania przez nią w dniu 7 grudnia 2011r. ustalenia i wypłaty na rzecz poszkodowanych C. i A. C. odszkodowania w kwocie 1 577,73 zł, tj. pozwana wysokość szkody ustaliła na kwotę 2 577,73 zł, lecz odszkodowanie pomniejszyła o wynikającą z umowy ubezpieczenia OC franszyzę redukcyjną w kwocie 1 000 zł. Ponadto pozwana podała, że w toku postępowania

likwidacyjnego nie miała informacji o objęciu poszkodowanych ochroną ubezpieczeniową przez inny podmiot, a o fakcie zapłaty odszkodowania przez powódkę powzięła wiedzę dopiero w 2013r. na podstawie otrzymanego wezwania do zapłaty. W ocenie pozwanej, wobec faktu nie powiadomienia jej o podstawie z art.828 § 1 k.c. przed spełnieniem świadczenia, dokonana przez nią zapłata odszkodowania do rąk poszkodowanych (wierzycieli pierwotnych) odniosła skutek względem wierzyciela wtórnego (strony powodowej) i zwalnia ją z odpowiedzialności wobec niego. Pozwana podkreśliła także, że w sprawie zachodzi konieczność uwzględnienia na jej korzyść franszyzy redukcyjnej w kwocie 1 000 zł, znajdującej podstawę w umowie dobrowolnego ubezpieczenia łączącej ją ze sprawcą szkody.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 16 listopada 2011r. doszło do zalania lokalu mieszkalnego położonego w K. przy ul. (...). Żeromskiego 1/1, stanowiącego własność A. C. i C. C. (1). Rzeczony lokal objęty był ochroną ubezpieczeniową udzielaną właścicielom lokalu przez (...) S.A. w W. w ramach polisy (...).

Odpowiedzialność za powstanie szkody zalaniowej ponosiła bezspornie spółka z o.o. (...), której z kolei ochrony ubezpieczeniowej na podstawie dobrowolnego ubezpieczenia OC udzielało Towarzystwo (...) S.A. w W.. Umowa ta zastrzegła franszyzę redukcyjną w kwocie 1 000 zł.

(Dowód: - okoliczności bezsporne,

- polisa (...) wraz z potwierdzeniem pokrycia

ubezpieczeniowego, k. 9-13 akt,

- druk zgłoszenia szkody (...) S.A., k. 14-15 akt,

- polisa ubezpieczeniowa (...) S.A., k. 36-44 akt)

Obydwaj ubezpieczyciele niezależnie przeprowadzili postępowania likwidacyjne – (...) S.A. na podstawie zgłoszenia szkody przez poszkodowanych z dnia 21 listopada 2011r., a (...) S.A. na podstawie zgłoszenia szkody przez poszkodowanych spółce (...), które następnie dnia 17 listopada 2011r. zostało przekazane do (...) S.A.

Strona powodowa w dniu 22 listopada 2011r. przyznała i wypłaciła poszkodowanym odszkodowanie w kwocie 2 287,01 zł. Na jego wysokość złożyła się kwota 1 867,01 zł tytułem odszkodowania za naprawę lokalu i kwota 420 zł tytułem odszkodowania za zniszczone mienie ruchome.

Z kolei strona pozwana w dniu 7 grudnia 2011r. przyznała poszkodowanym odszkodowanie w kwocie 1 577,73 zł, wyliczone z uwzględnieniem wynikającej z umowy ubezpieczenia franszyzy redukcyjnej w kwocie 1 000 zł. Wysokość poniesionej szkody ustaliła ona na kwotę 2 577,73 zł, z czego kwota 1 702,37 zł odpowiadała kosztom naprawy lokalu, a kwota 875 zł odszkodowaniu za mienie ruchome.

(Dowód: - okoliczności bezsporne,

- druk zgłoszenia szkody (...) S.A., k. 14-15 akt,

- druk (...) o szkodzie, k. 16-17 akt,

- Lista innych roszczeń majątkowych, k.18,

- decyzja powódki wraz z potwierdzeniem przelewu odszkodowania, k. 19-20 akt,

- pismo (...) sp. z o.o. z 17.11.2011r., k.46;

- decyzja strony pozwanej z 7.12.2011r., k. 25 akt)

Dopiero dnia 25 listopada 2013r. strona powodowa powiadomiła pozwaną o zapłacie odszkodowania za skutki zdarzenia z dnia 16 listopada 2011r. i wystąpiła do niej z roszczeniem regresowym, domagając się zapłaty kwoty 2 287,01 zł w terminie 30 dni od daty otrzymania wezwania.

Pismo to strona pozwana otrzymała w dniu 25 listopada 2013r.

(Dowód: - wezwanie do zapłaty z dnia 19.11.2013r. wraz z potwierdzeniem, jego odbioru, k. 21-22 akt)

Strona pozwana odmówiła zapłaty wskazując na okoliczność samodzielnej likwidacji szkody.

(Dowód: - pismo strony pozwanej z dnia 28.11.2013r., k. 23 akt)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie zaledwie co do kwoty 164,64 zł.

Bezspornym w sprawie były okoliczności powstania szkody zalaniowej z dnia 16 listopada 2011r., jak również w istocie zakres i rozmiar tejsze szkody. Bezsporna była także okoliczności przeprowadzenia przez obie strony postępowań likwidacyjnych i dokonania przez nie niezależnie zapłaty odszkodowania na rzecz poszkodowanych, przy czym stosownej płatności jako pierwsza dokonała strona powodowa. Sporna okazała się okoliczność aktualność roszczenia regresowego powódki w sytuacji, gdy powiadomiła ona pozwaną o zapłacie odszkodowania już po tym, jak ta podobne odszkodowanie z tej samej podstawy faktycznej sama uregulowała na rzecz poszkodowanych (art. 828 § 1 k.c.).

Jak ustalono w sprawie (bezsporne), strona powodowa dokonała zapłaty odszkodowania na rzecz poszkodowanych przed zakończeniem postępowania likwidacyjnego przez pozwaną, jednak strona pozwana, prowadząc własne czynności wynikające z umowy ubezpieczenia zawartej ze sprawcą zdarzenia, nie wiedziała o postępowaniu likwidacyjnym powódki, a przynajmniej odmiennej okoliczności nie udowodniono (ciężar dowodu w tym zakresie spoczywał na stronie powodowej). Strona pozwana zasadnie zarzucała w odpowiedzi na pozew, że do przepisu art. 828 § 1 k.c. odpowiednio należy stosować przepisy o zmianie wierzyciela, a zatem wskutek subrogacji (art. 518 § 1 pkt 4 k.c.) sytuacja dłużnika (pозwanej) nie może ulec pogorszeniu i przysługują mu przeciwko ubezpieczycielowi wszelkie zarzuty, jakie miał w stosunku do ubezpieczającego w chwili powzięcia wiadomości o subrogacji (tak SN w sprawie o sygn. II CKN 34/03). Chodzi tu oczywiście o takie zarzuty, które powstały do chwili „przelewu wierzytelności”, a także pomiędzy „przelewem” a powzięciem o nim wiadomości przez dłużnika. Ustawa chroni bowiem dobrą wiarę dłużnika stanowiąc, że dopóki zbywca (cedent) nie zawiadomi dłużnika o przelewie, dopóty spełnienie świadczenia do jego rąk ma skutek względem nabywcy, chyba że do chwili spełnienia świadczenia dłużnik uzyskał w inny sposób wiarygodną wiadomość o przelewie (art. 512 k.c.). Jak wynika z okoliczności sprawy, strona pozwana (dłużnik) powzięła wiadomość o subrogacji dopiero w dniu 25 listopada 2013r. Zasadny jest zatem jej zarzut, że skoro na długo przed tą datą zapłaciła sporne odszkodowanie bezpośrednio do rąk poszkodowanych, to nie może być obecnie zobowiązana z tego tytułu względem nabywcy wierzytelności.

Niezależnie od powyższego zauważyć należało, że odszkodowanie, jakie wypłacono poszkodowanym, obejmowało zarówno odszkodowanie za straty w substancji lokalu (koszty jego remontu), jak i rekompensatę za straty w mieniu ruchomym. Z tytułu kosztów naprawy lokalu mieszkalnego strona powodowa przyznała poszkodowanym odszkodowanie w kwocie 1 867,01 zł, a strona pozwana ustaliła szkodę w tym zakresie na kwotę 1 702,37 zł. Z uwagi na to, że pozwana nie kwestionowała w procesie prawidłowości ustalenia kosztów remontu przez stronę powodową i nie podniosła zarzutu o zawyżeniu tychże (koszty te wg ustaleń powódki obrazuje kosztorys na k.16v.-17v., a brak danych o szczegółowej podstawie ustaleń pozwanej), różnicę wynikającą z powyższych ustaleń stron w kwocie 1 867,01 zł – 1 702,37 zł = 164,64 zł należało zasądzić od pozwanej na rzecz powódki, uznając skuteczność przejścia na nią roszczenia co do tej kwoty (art.828 § 1 k.c.).

Odnosić też należy, że w zakresie odszkodowania obejmującego równowartość franszyzy redukcyjnej (1 000 zł) legitymacja procesowa bierna służy obecnie nie stronie pozwanej, a bezpośrednio sprawcy szkody.

Mając na względzie powyższe rozważania, na podstawie art. 828 § 1 k.c. orzeczono, jak w pkt I sentencji wyroku z dnia 4 marca 2015r. Odsetki ustawowe zasądzono na podstawie art. 817 § 1 k.c.

O kosztach postępowania orzeczono na zasadzie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. i art. 100 k.p.c. przyjmując, że strona pozwana wygrała niniejszy spór w części 82,80 %, a strona powodowa w części 7,20 %. Na koszty postępowania poniesione przez stronę powodową złożyła się opłata od pozwu w kwocie 115zł i koszty zastępstwa prawnego w kwocie 617 zł. Z kolei na koszty postępowania poniesione przez pozwaną złożyło się wynagrodzenie pełnomocnika w kwocie 600 zł. Po skompensowaniu wzajemnych należności stron powódkę obciążono obowiązkiem zwrotu pozwanej kosztów postępowania w kwocie 444,10 zł.